

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 41CoCsp/49/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619205612  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619205612.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobkyne Ing. Renáta Sekeráková, nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom Ulica špitálska 2965/3, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 243 368, zastúpenému JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, IČO: 42 129 532, o zaplatenie 1.903,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csp/121/2019-472 zo dňa 6. augusta 2020, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csp/121/2019-472 zo dňa 6. augusta 2020 v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalovaného proti druhej výrokovej vete rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csp/121/2019-472 zo dňa 6. augusta 2020 o d m i e t a .

III. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.648,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.648,19 Eur od 15.11.2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou žalobu žalobkyne o zaplatenie sumy 264,04 Eur s príslušenstvom zamietol a treťou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 72,2 % vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 05.12.2012 (správne 05.12.2019) proti žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.903.78 Eur spolu s úrokom z omeškania. Zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ uzatvorili zmluvy označené ako Rámcové zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a s tým spojených ďalších služieb a 20 zmlúv o úvere.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné uzatvorenie zmlúv o pôžičke špecifikované v odôvodnení rozsudku, ako ani úhrady, ktoré žalobkyňa uskutočnila v zmysle uvedených zmlúv tak, ako vyplývajú z prehľadu úhrad predloženého žalovaným.

4. Súd prvej inštancie vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a priori skúmal, či nárok žalobkyne bol uplatnený včas. Vyslovil názor, že objektívna premlčacia doba v tomto prípade je trojročná a že úmysel konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nebol preukázaný. Samotná skutočnosť, že žalovaný takto pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv v praxi konal súd prvej inštancie nepovažoval za postačujúcu. Uviedol, že pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohacovať by bolo nutné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia konkrétnej úverovej zmluvy s konkrétnymi zmluvnými stranami preukázať, že žalovaný ako úverový veriteľ v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje na úkor dlžníkov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že objektívna premlčacia doba je pre všetky preskúmané úverové zmluvy trojročná, ktorá začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pre začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o tom kto sa bezdôvodne obohatil. Rozhodujúce je kedy sa oprávnený o tejto skutočnosti dozvedel a nie to, kedy sa pri riadnej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia lehota nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia lehota, môže plynúť len v rámci premlčacej lehoty objektívnej, pričom, podľa názoru súdu prvej inštancie je rozhodujúca skutočnosť preukázania vedomosti na strane žalobkyne o tom, že bezdôvodné obohatenie vzniklo a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa tvrdila, že túto vedomosť mala už koncom roku 2018, kedy sa začala zaujímať o poplatky u žalovaného, objektívne táto skutočnosť vyplýva z jej podania, ktoré nazvala ako „Pokus o mimosúdnu dohodu pred začatím súdneho konania“ zo 07.11.2019. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty, podľa názoru súdu prvej inštancie, nemožno spájať so začiatkom plynutia objektívnej lehoty tvrdením, že žalobkyňa vedela o tom v prospech koho plní, a teda kto sa na jej úkor obohatil, nakoľko uvedené by negovalo podstatu plynutia premlčacej doby u bezdôvodného obohatenia práve založeného na dvoch samostatne plynúcich lehotách, a to subjektívnej a objektívnej. Plynutie objektívnej premlčacej lehoty súd prvej inštancie považoval za nesporné. Táto začína plynúť momentom kedy k bezdôvodnému obohateniu dôjde, t.j. kedy bezdôvodné obohatenie na úkor iného je získané, teda v tomto prípade kedy žalobkyňa zaplatila jednotlivé plnenia v prospech žalovaného, o ktorých tvrdí, že boli zaplatené bez právneho dôvodu. Subjektívna premlčacia lehota začína plynúť až vtedy, keď žalobkyňa, resp. subjekt na úkor ktorého bezdôvodné obohatenie vznikne, sa dozvedela, že vzniklo samotné bezdôvodné obohatenie a zároveň kto sa na jeho úkor obohatil, teda musela vedieť, že na jej strane bolo poskytnuté plnenie bez právneho dôvodu. Nepovažoval za logické, keď žalobkyňa ešte poslednú splátku tak, ako to vyplýva z prehľadu, ktorý predložil žalovaný a žalobkyňa ho nenamietala, splatila u zmluvy o pôžičke č. 20 dňa 29.03.2018, pričom keby bola vedela pred týmto dátumom, že plní titulom bezdôvodného obohatenia, zrejme by takéto plnenia nebola poskytovala, aby ich následne o viac než jeden rok si súdne vymáhala späť. Žalobkyňa nevedela ustáliť moment, kedy sa presne dozvedela o bezdôvodnom obohatení, sama uviedla, že to bolo niekedy koncom roka 2018, nepochybne o tom už vedela 07.11.2019, avšak súd prvej inštancie považoval za nelogické, aby o tom vedela pred 29.03.2018. Ak by súd prvej inštancie aj bral za začiatok plynutia subjektívnej lehoty deň 30.03.2018, tak potom ku dňu podania žaloby dňa 10.12.2019 subjektívna lehota, ktorá plynula v trvaní dvoch rokov nebola uplynutá, a teda právo nebolo premlčané o to viac, ak sa o uvedených skutočnostiach žalovaná dozvedela koncom roku 2018, resp. v novembri 2019. Skutočnosti o tom, že by žalobkyňa vedela o bezdôvodnom obohatení pred 29.03.2018 neboli preukázané, a preto súd prvej inštancie vyslovil názor, že premlčané sú všetky platby uskutočnené na základe zmlúv č. 1. až 6. z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Právo žalobkyne pre uplynutie subjektívnej lehoty nie je premlčané u zmlúv č. 7. až 20.

5. Pokiaľ šlo o tvrdenia žalovaného ohľadom plynutia subjektívnej lehoty, keď podľa žalovaného začala táto plynúť v momente poskytnutia úveru, resp. jeho vyplatenia a nie až v momente, keď sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení, súd prvej inštancie konštatoval, že je potrebné vychádzať zo zákonného ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a zároveň kto sa na jeho úver obohatil. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 10.12.2019, z dôvodu uplynutia trojročnej subjektívnej premlčacej lehoty sú premlčané všetky úhrady žalobkyne uskutočnené pred 10.12.2016. Premlčaná čiastka predstavuje sumu poplatkov u zmlúv č. 1. až 6., a to zo zmluvy z 29.04.2016 sumu 6,15 Eur, zo zmluvy z 09.05.2017 sumu 17,78 Eur, zo zmluvy z 24.05.2016 sumu 22,86 Eur, zo zmluvy z 23.06.2016 sumu 14,02 Eur, zo zmluvy z 14.07.2016 sumu 19,76 Eur spolu s poplatkami

za predĺženie termínu splatnosti 132,65 Eur a 142,63 Eur, zo zmluvy z 05.09.2016 - 18,73 Eur spolu s poplatkami za predĺženie termínu splatnosti 123,-- Eur, 133,-- Eur, 133,-- Eur, t.j. spolu 763,58 Eur.

6. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal nárokom žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z jednotlivých zmlúv, z ktorých úhrady neboli premičané. Tu súd prvej inštancie v prvom rade určil, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným založené na základe spotrebiteľských zmlúv č. 7. až 20. zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 sú záväzkovým vzťahom podľa § 488 Občianskeho zákonníka, na základe ktorých žalovanému ako veriteľovi vzniklo právo na plnenie voči žalobcovi ako dlžníkovi a žalobca ako dlžník bol žalovanému povinný vrátiť pôžičku v súlade s § 494 Občianskeho zákonníka a § 657 Občianskeho zákonníka. Predmetné zmluvy posúdil ako spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetné zmluvy súd prvej inštancie posudzoval ako zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, kde žalovaný ako veriteľ prenechal žalobcovi ako dlžníkovi vec určenú podľa druhu, t.j. peniaze a dlžník - žalobkyňa sa zaviazala vrátiť po uplynutí dohodnutej doby vec rovnakého druhu. V zmysle § 658 Občianskeho zákonníka možno dohodnúť pri peňažnej pôžičke aj úroky.

7. Konštatoval, že predmetné zmluvy však podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) nie sú spotrebiteľským úverom. Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa aj na iné pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom (podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch) a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom vzťahujú aj ustanovenia § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže podľa súdu sa jedná o tzv. inú pôžičku, kde žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi peniaze, je potrebné na uvedený právny vzťah založený Zmluvami o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 aplikovať § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto bolo potrebné na predmetné zmluvy aplikovať aj náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj následky v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch s odkazom na § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je obligatórnou náležitosťou tzv. „inej zmluvy o pôžičke, ktorá nie je spotrebiteľským úverom a je poskytovaná iným veriteľom spotrebiteľovi“ aj úroková sadzba takejto zmluvy. Zmyslom takto obligatórne požadovanej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ t. j. uvedenia úrokovej sadzby či už v spotrebiteľskom úvere alebo inej spotrebiteľskej pôžičke je podľa názoru súdu prvej inštancie, umožniť ktorémukoľvek spotrebiteľovi, aby si prostredníctvom úrokovej sadzby (spolu so sadzbou RPMN) mohol pred uzavretím takejto spotrebiteľskej zmluvy porovnať a vyhodnotiť výhodnosť takejto pôžičky v porovnaní s inými spotrebiteľskými úvermi a pôžičkami. Predmetné Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 nemajú uvedenú úrokovú sadzu. Uvedené zmluvy, súd posudzoval ako zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, kde žalovaný ako veriteľ prenechal žalobcovi ako dlžníkovi vec určenú podľa druhu, t.j. peniaze a dlžník - žalobca sa zaviazal vrátiť po uplynutí dohodnutej doby vec rovnakého druhu. V zmysle § 658 Občianskeho zákonníka možno dohodnúť pri peňažnej pôžičke aj úroky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že úroková sadzba v zmluvách o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyššie uvedených absentuje. Žalovaný si však uplatnil voči žalobcovi napriek tomu poplatok za poskytnutie úveru zo zmluvy č. 7 vo výške 19,76 Eur, zo zmluvy č. 8 vo výške 13,39 Eur, zo zmluvy č. 9 vo výške 13,39 Eur, zo zmluvy č. 10 vo výške 11,90 Eur, zo zmluvy č. 11 vo výške 11,90 Eur, zo zmluvy č. 12 vo výške 13,39 Eur, zo zmluvy č. 13 vo výške 13,39 Eur, zo zmluvy č. 14 vo výške 13,39 Eur, zo zmluvy č. 15 vo výške 14,88 Eur, zo zmluvy č. 16 vo výške 16,36 Eur, zo zmluvy č. 17 vo výške 17,85 Eur, zo zmluvy č. 18 vo výške 17,85 Eur, zo zmluvy č. 19 vo výške 17,85 Eur a zo zmluvy č. 20 vo výške 17,85 Eur. Tento zahrnul do celkových nákladov RPMN. Súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že uvedený poplatok, ktorý si žalovaný voči žalobcovi uplatnil je formou odplaty pre žalobcu, napriek tomu, že samotná zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu, ktorá je podstatnou náležitosťou úveru podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a je formou odplaty za poskytnutý úver, pričom žalovaný deklaruje úver ako bezúročný.

8. Mal za to, že absenciou úrokovej sadzby v tzv. inej zmluve o pôžičke sa jedná o nesplnenie obligatórnej náležitosti, ktorá spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnu skutočnosť, že predmetné zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 sa považujú za bezúročné a bez poplatkov (vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd sa preto nestotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý poukazoval na taký výklad, že v danom prípade v súlade s § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka je možné upraviť si vzájomné vzťahy so žalobcom aj iným spôsobom než stanovuje zákon, a teda dojednať aj poplatok za poskytnutie pôžičky namiesto dojednania úrokovej sadzby. Vyslovil názor, že dojednaním o poplatku za poskytnutie pôžičky, ktorá je bezúročná, v prípade spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 Občianskeho zákonníka ide o zhoršenie postavenia spotrebiteľa (žalobcu), ktoré je v rozpore s § 54 ods. 1 in fine Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má v súlade s § 24 zákona o spotrebiteľských úveroch, aj pri iných spotrebiteľských pôžičkách možnosť podľa § 16 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch splatiť spotrebiteľský úver pred dohodnutou dobou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ podľa § 16 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný uhradiť len úrok a náklady vzniknuté za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Žalovaným upravený spôsob odplaty v zmluve o pôžičke, keď sa vyhol úroku mu umožnil inkasovať poplatok v plnej výške (a tento je odplatom za poskytnutú pôžičku), avšak zbavuje žalobkyňu ako spotrebiteľa v súlade § 16 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možnosti uhradiť len úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľskej pôžičky do jej splatenia, tým pádom zhoršuje jej postavenie v rozpore s § 54 ods. 1 veta posledná Občianskeho zákonníka. Taktiež poukázal na to, že ratio legis náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. uvedenia úrokovej sadzby v spotrebiteľskej v zmluve o pôžičke, umožňuje spotrebiteľovi porovnať a vyhodnotiť si výhodnosť spotrebiteľskej pôžičky cez úrok v porovnaní s inými úvermi a pôžičkami. V danom prípade teda zhoršuje postavenie spotrebiteľa také zmluvné dojednanie, ktoré neuvádza úrok z pôžičky, ale len sumu poplatku, ktorý nahrádza úrok z pôžičky, ako odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov, pričom súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že uvedený poplatok nie je len sumou za administratívne úkony žalovaného ako veriteľa, ale obsahuje hlavne zisk žalovaného. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie mal za to, že uvedené zmluvné dojednanie o poplatku obchádza zákon, a preto nemožno argumentovať s poukazom na § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže zo súdom uvedených ustanovení zákona a práv, ktoré poskytuje spotrebiteľovi § 16 ods. zákona o spotrebiteľských úveroch a § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sa nemožno odchyliť s poukazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd prvej inštancie uvedené zmluvné dojednanie považoval podľa § 39 Občianskeho zákonníka v tejto časti za neplatný právny úkon, ktorý svojim účelom odporuje zákonu, t.j. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 16 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a uvedené zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 sú tak bezúročné a bez poplatkov a dojednanie poplatku za poskytnutie pôžičky je neplatné pre obchádzanie zákona.

9. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal nárokom žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vychádzalo zo zaplatených poplatkov celkovo zo 14 zmlúv (č. 7. až 20.). Pokiaľ šlo o zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 04.11.2016, 25.01.2017, 21.02.2017, 16.03.2017, 07.04.2017, 24.05.2017, 16.06.2017, 04.07.2017, 28.09.2017, 19.10.2017, 19.12.2017, 12.01.2018, 01.02.2018, 21.02.2018 súd prvej inštancie tieto považoval v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročné a bez poplatkové. V prípade žalovaným stanoveného poplatku, ktorý žalobkyňa uhradila sa teda jedná o bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný naň nemal nárok. V súlade s § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu na úkor koho sa získal, t. j. žalobcovi.

10. Zistil, že bezdôvodné obohatenie predstavuje poplatky, a to zo zmluvy č. 7 zo dňa 04.11.2016 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 27,78 Eur spolu s poplatkom za predĺženie termínu splatnosti vo výške 132,65 Eur, pričom žalovaný deklaruje úhradu 168,88 Eur, ktorú žalobkyňa nerozporovala, a teda súd prvej inštancie vychádzal z poplatku celkove vo výške 168,88 Eur; pri zmluve č. 8 zo dňa 25.01.2017 poplatok vo výške 13,39 Eur spolu s poplatkom za predĺženie splatnosti 112,69 Eur, t.j.

spolu 126,08 Eur; pri zmluve č. 9 z 21.02.2017 poplatok vo výške 13,39 Eur; pri zmluve č. 10 zo dňa 16.03.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 11,90 Eur; pri zmluve č. 11 zo dňa 07.04.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 11,90 Eur; pri zmluve č. 12 zo dňa 24.05.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 13,39 Eur; pri zmluve č. 13 zo dňa 15.06.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 13,39 €; pri zmluve č. 14 zo dňa 04.07.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 13,39 Eur spolu s poplatkom za predĺženie termínu splatnosti vo výške 102,71 Eur, t.j. spolu 116,10 Eur; pri zmluve č. 15 zo dňa 28.09.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 14,80 Eur; pri zmluve č. 16 zo dňa 19.10.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 16,36 Eur spolu s poplatkom za predĺženie splatnosti vo výške 125,54 Eur + 125,54 Eur + 125,54 Eur + 162,13 Eur + 125,54 Eur, t.j. 680,65 Eur; pri zmluve č. 17 zo dňa 19.12.2017 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 17,85 Eur; pri zmluve č. 18 zo dňa 12.01.2018 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 17,85 Eur; pri zmluve č. 19 zo dňa 01.02.2018 poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 17,85 Eur; pri zmluve č. 20 zo dňa 21.02.2018 poplatok za predĺženie splatnosti vo výške 150,24 Eur + 136,92 Eur + 136,92 Eur, teda spolu 424,08 Eur. Súd prvej inštancie podotkol, že táto pôžička v celosti ešte nie je splatená, žalovaný ju eviduje ako nesplatenú, nakoľko istinu žalobkyňa neuhradila, rovnako ako ani poplatok za jeho poskytnutie. Nepremiľčaná suma poplatkov preto predstavuje sumu 1.648,19 Eur. Žalobkyňa si uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia zaplatením poplatkov na základe všetkých ňou uvádzaných zmlúv pod č. 1. až 20., ktoré vyčíslila sumou 1.903,78 Eur. Vychádzajúc z platieb deklarovaných žalovaným, ktoré žalobkyňa nespochybnila, celková suma poplatkov, ktoré žalobkyňa na základe predmetných zmlúv uhradila bola vo výške 2.411,77 Eur. Výška premiľčaných pohľadávok predstavuje 763,58 Eur oproti nepremiľčanej časti 1.648,19 Eur. Nakoľko žalobkyňa si uplatnila právo na zaplatenie poplatkov vo výške 1.903,78 Eur a nepremiľčaná časť poplatkov je 1.648,19 Eur, súd prvej inštancie jej v tejto výške právo priznal, pričom žalobu v časti premiľčaných poplatkov vo výške 264,04 Eur zamietol.

11. Konštatoval, že žalobkyňa si uplatnila právo na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5,25 %, pričom začiatok plynutia omeškania vyplýva zo skutočnosti, že žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním zo dňa 07.11.2019, pričom z e-mailovej komunikácie so žalovaným zo dňa 12.11.2019 vyplýva, že žalovaný túto výzvu prevzal dňa 11.11.2019 a keďže žalobkyňa určila trojdňovú lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá uplynula dňa 14.11.2019, žalovaný sa do omeškania dostal nasledujúcim dňom, t.j. 15.11.2019.

12. K námietkam žalobkyne vo vzťahu k uzatváraniu zmlúv, ich doručovaniu a uchovávaní mal za nesporné, že predmetné zmluvy boli uzatvorené v zmysle § 1, § 2 ods. 1 písm. e), f) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 266/2005 Z.z.) v spojení s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. a § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomne elektronickými prostriedkami a vzhľadom na ich obsah tak, ako bol vyhodnotený, súd prvej inštancie mal za to, že je irelevantným zaoberať sa otázkou, či žalobkyne boli doručené, či sa mala možnosť s nimi oboznámiť, akým spôsobom a tieto uchovávať. Obsah predmetných zmlúv o pôžičke by sa týmto nijako nemenil.

13. Z dôvodu, že vyhodnotil úvery ako bezúročné a bezpoplatkové pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o pôžičke v spojení s § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že bezpoplatkovosť sa týka jednak poplatkov za poskytnutie úveru, ale aj akýchkoľvek iných poplatkov touto zmluvou dojednaných. Navyiac, pokiaľ dojednanie poplatku posúdil ako obchádzanie zákona, ktoré spôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej (nepriamo teda jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť), je teda povinnosťou zmluvných strán vydať si plnenie z takejto zmluvy, teda dlžník vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, pričom akékoľvek plnenia nad rámec takéhoto úkonu sú bezdôvodným obohatením, a preto bezdôvodné obohatenie zahŕňa všetky poplatky takto vyplatené nad rámec poskytnutej pôžičky. Súd prvej inštancie preto argumentáciu žalovaného ohľadom opodstatnenosti účtovania poplatkov za predĺženie lehoty splatnosti jednotlivých pôžičiek pri konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o pôžičke a navyiac neplatnosti dojednaní ohľadom poplatkov za poskytnuté pôžičky považoval za irelevantné. Vzhľadom na obsah zmlúv o pôžičke tak, ako bol vyhodnotený nie je podstatným akým spôsobom sa žalobkyňa mohla, resp. nemohla so zmluvami oboznámiť a či o výške poplatkov vedela vopred.

14. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, napriek tomu, že žalobkyňa nešpecifikuje tieto podmienky, ktoré majú byť podľa jej názoru neprijateľné, súd prvej inštancie pri vyhodnutí dojednaní poplatku za poskytnutie úveru, o ktorom ustálil, že je

dojednaný v rozpore so zákonom a obchádza ho a mal za to, že takýto poplatok bol dojednaný v neprospech spotrebiteľa, konštatoval, že takéto dojednanie je dojednaním v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľným. Uviedol, že uvedené konštatovanie však z hľadiska rozhodnutia o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie je bez významu.

15. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobkyňa aj žalovaný boli v konaní úspešní čiastočne, úspech žalobkyne predstavuje 86,1 % oproti úspechu žalovaného 13,9 %, teda celkový úspech žalobkyne predstavuje 72,2 %. V tejto časti žalobkyňa súd prvej inštancie právo na náhradu vzniknutých trov aj priznal.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K posúdeniu otázky premlčania uviedol, že premlčanie nároku tu ani nie je potrebné posudzovať. Mal za zrejmé, že v zmysle zaslaného prehľadu zmlúv je zrejmé, že všetky poplatky boli v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Považoval za potrebné uviesť, že v prípade žalobkyne nevykonal žiadne pochybenie, neúčtoval ani jedno euro navyše, a to ani podľa jednej zmluvy o úvere uzatvorenej s ňou. Trval na vznesenej námietke premlčania, avšak mal za to, že v tomto prípade je bezvýznamná vzhľadom na obsah samotných zmluvných vzťahov medzi žalobkyňou a ním, ktorý je plne v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. K absencii úrokovej sadzby uviedol, že zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 7. až 20. obsahujú údaj o úrokovej sadzbe, a to v bode 6. písm. aj) predmetných zmlúv v zmysle ktorého úroková sadzba aplikovaná na úver je 0,00 %, úver je bezúročný. Preto právny názor o absencii podstatnej náležitosti v zmluvách o poskytnutí spotrebiteľského úveru považoval za mylný a nesprávny. Mal za jednoznačné, že v zmluvách neabsentuje žiadna podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Skutočnosť, že úroková sadzba je vo výške 0,00 % neznamena, že predmetná náležitosť v zmluve absentuje. Uviedol, že model pôžičiek ako poskytuje spotrebiteľom bol schválený aj Národnou bankou Slovenska, pričom neposkytuje iné pôžičky, len pôžičky bezúročné s poplatkom za poskytnutie pôžičky. Ani z výsledku náhodnej kontroly vykonanej Národnou bankou Slovenska nevyplýva, že by uvedenie úrokovej sadzby v zmluvách vo výške 0,00 % malo byť v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že predmetný model pôžičiek je obľúbený aj v bankách, a to napr. v mBank SA, pobočka zahraničnej banky ponúka pôžičku s úrokom 0 % p.a. pri poplatku za poskytnutie pôžičky 2 % z výšky úveru. Vyslovil názor, že právna úprava s takouto možnosťou počítá, a preto bol zavedený inštitút odplaty, a to ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR“). Uviedol, že spĺňa zákonné limity RPMN, ako aj odplaty vo výške plnenia, ktoré získa za poskytnutý úver, a to je výška poplatku za poskytnutie úveru. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade išlo o krátkodobé úvery, t.j. so splatnosťou do jedného mesiaca. V prípade týchto úverov otázka skoršieho splatenia úveru asi neprichádza do úvahy, pričom žalobkyňa mala problém splatiť úvery v lehote splatnosti a viacnásobne žiadala o predĺženie lehoty splatnosti. K dojednaniu poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že súd pochybil pri rozlišovaní poplatkov za poskytnutie úveru a poplatkov za zmenu zmluvných podmienok, pričom ide o dva rôzne druhy poplatkov na dvoch rôznych právnych tituloch. K poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že zákon možnosť dohodnúť si poplatok za poskytnutie pôžičky nikde nezakazuje. Účastníci si výšku poplatku za poskytnutie úveru, ako aj všetkých ďalších poplatkov výslovne v konkrétnej výške v každej z predmetných zmlúv dohodli. S výškou poplatkov žalobkyňa súhlasila, a preto mal v zmysle § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch nárok na ich zaplatenie. Mal za to, že v danom prípade neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by mali byť predmetné zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročné a bez poplatkov. K poplatku za zmenu zmluvných podmienok uviedol, že súd prvej inštancie nárok žalobkyne v tejto časti nijako neodôvodnil, pričom ide o odlišný druh poplatku vyrubený aj na inom právnom základe. Zdôraznil, že zmena zmluvných podmienok bola výlučne na podnet žalobkyne a výlučne z dôvodov na jej strane. Žalobkyňa žiadala a iniciovala zmenu zmluvných podmienok, a to po splatnosti úveru a v čase, kedy bola s úverom v omeškaní, pričom skutočnosť, že žalobkyňa podá aktívne žiadosť o zmenu zmluvných podmienok ovplyvniť nemôže. Touto žiadosťou sa zároveň dostáva do znevýhodneného postavenia, a to tak, že nemôže začať vymáhací proces, nakoľko sa lehota splatnosti záväzku zmenila. Poukázal na to, že zmena zmluvných podmienok je spoplatňovaná aj v bankách a že nie je možné a ani spravodlivé požadovať od veriteľa, aby realizoval zmenu dohodnutých zmluvných podmienok v

čase omeškania dlžníka a na výslovnú žiadosť dlžníka bez akéhokoľvek poplatku. Uviedol, že žiadosť o zmenu zmluvných podmienok je spoplatnená a na jeho webovom sídle sa nachádza kalkulačka na výpočet poplatku za predĺženie úveru na základe žiadosti klienta. Zároveň o výške poplatku za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok je spotrebiteľ informovaný ihneď pri uzatváraní zmluvy o úvere, keďže prílohu č. 1 k zmluve o úvere tvorí cenník poplatkov za predĺženie termínu splatnosti. K neplatnosti zmluvy uviedol, že dojednaním poplatku za poskytnutie pôžičky pri súčasnej absencii dohody o úroku nedošlo k zhoršeniu postavenia žalobkyne podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 16 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zachovanie práv žalobkyne ako spotrebiteľa podľa § 16 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo v danom prípade garantované s poukazom na čl. VII. bod 3 (Podmienky splácania úveru) Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru alebo iného úveru a s tým spojených ďalších služieb a Štandardné podmienky poskytovania úveru uzavretej medzi žalobkyňou a ním dňa 29.04.2016. S predčasným splatením úveru a mimoriadnou splátkou nie je spojená osobitná poplatková povinnosť. V takom prípade v súlade s § 16 zákona o spotrebiteľských úveroch zaplatí klient veriteľovi aj náklady veriteľa vynaložené od momentu poskytnutia úveru do momentu jeho splatenia pred uplynutím lehoty splatnosti. Uviedol, že žalovanej bola poskytnutá možnosť predčasného splatenia úveru pri zachovaní všetkých výhod s tým spojených v súlade s týmito ustanoveniami. Nesúhlasil s tým, že mohlo dôjsť k zhoršeniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že v dôsledku absencie dojednaní o úroku za poskytnutie pôžičiek si žalobkyňa nemohla porovnať a vyhodnotiť si výhodnosť spotrebiteľskej pôžičky cez úrok v porovnaní s inými úvermi a pôžičkami. Nedohodnutie úroku za poskytnutie pôžičiek ( uvedenie, že úroková sadzba aplikovaná na úver je 0,00 %, úver je bezúročný) nie je spôsobilé zhoršiť postavenie žalobkyne podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Výhodnosť alebo nevýhodnosť jednotlivých pôžičiek (úverov) bolo možné zo strany žalobkyne vyhodnotiť jednak s poukazom na údaj o RPMN uvádzaný v zmluvách a tiež s poukazom na uvedenie údajov o celkovej čiastke, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému z tej ktorej pôžičky, a tiež z údajov o celkovej odplate podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že uvedené parametre, ktoré boli uvádzané na každej zo zmlúv o poskytnutí úveru, uzatvorených medzi žalobkyňou a ním predstavujú dostatočný podklad pre to, aby si mohla zväziť, či ním poskytované služby využije. Dohodou o bezúročnosti predmetných úverov a uvedením len fixnej sumy poplatkov, ktorých zaplataenie za poskytnutie úverov požadoval, sa posúdenie výhodnosti alebo nevýhodnosti týchto úverov stalo pre žalobkyňu ako spotrebiteľa prehľadnejšie. Uviedol, že okrem dohodnutých poplatkov si voči žalobkyňi žiadne ďalšie poplatky neuplatňoval. K primeranosti odplaty, ako aj poplatkov za poskytnutie úveru uviedol, že má za to, že výška poplatku za poskytnutie pôžičky bola v jednotlivých prípadoch primeraná výške súm požičaných žalobkyňi. Vzhľadom na to, že nebol dohodnutý úrok z úveru, výška poplatku je primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi, pričom mal za to, že podmienka vyplývajúca z § 1a ods. 2 nariadenia vlády SR bola pri každej z predmetných zmlúv splnená. Na záver konštatoval, že na úkor žalobkyne nezískal bezdôvodné obohatenie tým, že žalobkyňa mu zaplatila dohodnuté poplatky za poskytnutie úverov v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal mu náhradu trov konania vo výške 100 % vrátane trov odvolacieho konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania vo výške 100 % vrátane trov odvolacieho konania.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a že sa nestotožňuje s odvolacím dôvodom žalovaného. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný pred podpísaním zmlúv o úvere neskúmal jej bonitu a vyslovila názor, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné konanie. Uviedla, že existuje množstvo súdnych rozhodnutí, v ktorých bolo preukázané úmyselné bezdôvodné obohatenie a použité neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky žalovaného v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné dojednania neboli individuálne dojednané, pričom mala za to, že odkaz na preklikanie sa na ďalšiu stránku spoločnosti nie je možné považovať za individuálne dojednanú ani pri poskytnutí úveru spôsobom diaľkovej komunikácie. Vyjadrila súhlas s napadnutým rozsudkom, avšak mala za to, že zo strany žalovaného ide o úmyselné konanie, pre ktoré by sa malo jednať o 10 ročnú premiäčiacu dobu pre úmyselné bezdôvodné obohatenie. Navrhla, aby odvolací súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalovanému uložil povinnosť uhradiť trovy konania s tým, že žalobkyňi ako úspešnej strane sporu prizná 100 % úspešnosť v danom spore.

18. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení vyjadril svoj nesúhlas s tvrdením žalobkyne, že pred podpísaním zmlúv o úveroch neskúmal bonitu žalobkyne. Z čl. III. ods. 2 a ods. 4 rámcovej zmluvy vyplýva presný postup pri overovaní platobnej schopnosti žiadateľa (žalobkyne) o

poskytnutie úveru, pričom poukázal na znenie článku VII. ods. 8 Rámcovej zmluvy, pričom musí mať zmluvný vzťah so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorý musel preukázať Národnej banke Slovenska pri procese získavania licencie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a musí ho po dobu trvania licencie udržiavať. Zmluvy o úvere so žalobkyňou boli z jeho strany uzatvorené písomne, boli urobené elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmluvy a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobkyňa obdržala od neho jedno ich vyhotovenie na inom trvalom médiu, ktoré jej bolo dostupné ako spotrebiteľovi v elektronickej verzii. Zároveň poukázal na postup uzatvárania zmluvy. Dohodnuté poplatky za poskytnutie úveru, ako aj za predĺženie zmlúv považoval za zákonné a primerané. Konštatoval, že na úkor žalobkyne nezískal bezdôvodné obohatenie s tým, že žalobkyňa mu zaplatila dohodnuté poplatky za poskytnutie úverov v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. K námietke žalobkyne, že na tento prípad sa mala aplikovať 10 ročná premlčacia doba sa vyjadril už v jeho písomných podaniach pred súdom prvej inštancie. Zároveň vyslovil názor, že na tento prípad sa aplikuje dvojročná subjektívna premlčacia doba. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní tak, ako žiadal v podanom odvolaní.

19. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že s vyjadrením žalovaného sa nestotožňuje v celom rozsahu a že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu. Mala za to, že žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti prvej a tretej výrokovej vete napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Ďalej dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti druhej výrokovej vete je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

21. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 10.12.2019 v spojení s opravou žaloby podanou na súde prvej inštancie dňa 17.01.2020 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia zo zmlúv vo výške 1.903,78 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania podľa aktuálnej sadzby Národnej banky Slovenska odo dňa 15.11.2019 do zaplatenia. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorila Rámcové zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru alebo iného úveru a s tým spojených ďalších služieb a Štandardné podmienky poskytovania úverov (ďalej len „rámcová zmluva“) a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru 160429-033160 zo dňa 29.04.2016 (ďalej len „zmluva č. 1“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 250,-- Eur, s dňom čerpania úveru dňa 29.04.2016, splatnosťou úveru dňa 29.05.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 6,15 Eur, úrokovou sadzbou vo výške 0,00 %, úver je bezúročný a celkovou čiastkou, ktorú musí zaplatiť vo výške 256,15 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160509-037373 zo dňa 09.05.2016 (ďalej len „zmluva č. 2“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 700,-- Eur s dňom čerpania úveru 09.05.2016, splatnosťou úveru dňa 09.06.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 17,78 Eur, úrokovou sadzbou vo výške 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 34,4 % a s celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť 717,78 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160524-046502 zo dňa 24.05.2016 (ďalej len „zmluva č. 3“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 900,-- 4ur s dňom čerpania úveru 24.05.2016, splatnosťou úveru dňa 24.06.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 22,86 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 34,4 % a s celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť 922,86 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160623-063115 zo dňa 23.06.2016, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 900,-- Eur s dňom čerpania úveru 23.06.2016, splatnosťou úveru dňa 15.07.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 14,02 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,2 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť 914,02 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160714-075041 dňa 14.07.2016 (ďalej len „zmluva č. 5“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 14.07.2016, splatnosťou úveru dňa 14.08.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 19,76 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,1 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 919,76 Eur; k zmluve č. 5 bola dňa 15.08.2016

uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 160819-196484, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160714-075041, v ktorej si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 24.08.2016, poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 132,65 Eur, dňa 24.08.2016 uzatvorili Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 160824-199613, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160714-075041, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 04.09.2016 a poplatok za predĺženie (t. j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 142,63 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160905-005620 zo dňa 05.09.2016 (ďalej len „zmluva č. 6“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 05.09.2016, so splatnosťou úveru dňa 06.10.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 19,76 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,1 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 919,76 Eur, k zmluve č. 6 bola dňa 05.10.2016 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti 161007-122465, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160905-005620, v ktorej si zmluvné strany dohodli poplatok za predĺženie (t. j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 123 Eur, dňa 14.10.2016 uzatvorili Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 161017-127445, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160905-005620, v ktorom si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru 25.10.2016 a poplatok za predĺženie (t. j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 133,-- Eur, dňa 24.10.2016 uzatvorili dohodu o predĺžení termínu splatnosti č. 161026-132824, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 160905-005620, v ktorom si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru 04.11.2016 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 133,-- Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 161104-037467 zo dňa 04.11.2016 (ďalej len „zmluva č. 7“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 04.11.2016, splatnosťou úveru dňa 05.12.2016, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 19,76 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,1 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 919,76 Eur, k zmluve č. 7 bola dňa 06.12.2016 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 161209-163061, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 161104-037467, v ktorom si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru 15.12.2016 a poplatok za predĺženie (t. j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 132,65 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170125-093462 zo dňa 25.01.2017 (ďalej len „zmluva č. 8“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 25.01.2017, splatnosťou úveru 15.02.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 13,39 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 913,39 Eur, k zmluve č. 8 bola dňa 15.02.2017 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 170125-107128, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170125-093462, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru 23.02.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 112,69 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170221-011563 zo dňa 21.02.2017 (ďalej len „zmluva č. 9“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 21.02.2017, splatnosťou úveru dňa 14.03.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 13,39 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 913,39 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170316-025816 zo dňa 16.03.2017 (ďalej len „zmluva č. 10“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 800,-- Eur, s dňom čerpania úveru 16.03.2017, splatnosťou úveru dňa 06.04.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 11,90 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť 811,90 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170407-039829 zo dňa 07.04.2017 (ďalej len „zmluva č. 11“), na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 800,-- Eur, s dňom čerpania úveru 07.04.2017, splatnosťou úveru dňa 28.04.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 11,90 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 811,90 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170524-072006 zo dňa 24.05.2017 (ďalej len „zmluva č. 12“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 24.05.2017, splatnosťou úveru dňa 14.06.2017, poplatkom za poskytnutie úveru 13,39 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 913,39 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170615-088175 zo dňa 15.06.2017 (ďalej len „zmluva č. 13“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 15.06.2017, splatnosťou úveru dňa 06.07.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 13,39 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 913,39 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170704-002555

zo dňa 04.07.2017 (ďalej len „zmluva č. 14“), na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 900,-- Eur, s dňom čerpania úveru 04.07.2017, splatnosťou úveru dňa 25.07.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 13,39 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovej čiastky, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 913,39 Eur, k zmluve č. 14 bola dňa 28.07.2017 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 170728-122306, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170704-002555, v ktorej si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 01.08.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 102,71 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170928-073598 zo dňa 28.09.2017 (ďalej len „zmluva č. 15“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.000,-- Eur, s dňom čerpania úveru 28.09.2017, splatnosťou úveru dňa 19.10.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 14,88 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.014,88 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101 zo dňa 19.10.2017 (ďalej len „zmluva č. 16“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.100,-- Eur, s dňom čerpania úveru dňa 19.10.2017, splatnosťou úveru dňa 09.11.2017, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 16,36 Eur, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.116,36 Eur, k zmluve č. 16 bola dňa 13.11.2017 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti 171113-110454, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101, v ktorom si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 16.11.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 125,54 Eur, dňa 18.11.2017 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti 171118-115791, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101, v ktorej si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 23.11.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 125,54 Eur, dňa 27.11.2017 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 171127-123815, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 30.11.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 125,54 Eur, dňa 01.12.2017 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 171201-128704, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 10.12.2017 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 162,13 Eur, dňa 12.12.2017 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti č. 171212-137307, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171019-090101, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 17.12.2016 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 125,54 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 171219-045084 zo dňa 19.12.2017 (ďalej len „zmluva č. 17“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.200,-- Eur, s dňom čerpania úveru 19.12.2017, splatnosťou úveru dňa 09.01.2018, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 17,85 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.217,82 Eur; Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180112-062874 zo dňa 12.01.2018 (ďalej len „zmluva č. 18“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.200,-- Eur, s dňom čerpania úveru 12.01.2018, splatnosťou úveru dňa 02.02.2018, poplatkom za poskytnutie úveru 17,85 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.217,85 Eur; Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180201-0799969 zo dňa 01.02.2018 (ďalej len „zmluva č. 19“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.200,-- Eur, s dňom čerpania úveru 01.02.2018, splatnosťou úveru dňa 22.02.2018, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 17,85 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.217,85 Eur; Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 180221-095530 zo dňa 21.02.2018 (ďalej len „zmluva č. 20“), na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 1.200,-- Eur, s dňom čerpania 21.02.2018, splatnosťou úveru dňa 14.03.2018, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 17,85 Eur, úrokovou sadzbou 0,00 %, úver je bezúročný, RPMN vo výške 29,3 % a celkovou čiastkou, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť vo výške 1.217,85 Eur, k zmluve č. 20 bola dňa 14.03.2018 uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180221-095530, v ktorej si zmluvné strany dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 22.03.2018 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 150,24 Eur, dňa 27.03.2018 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180221-095530, v ktorej si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 29.03.2018 a poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 136,92 Eur, dňa 29.03.2018 bola uzatvorená Dohoda o predĺžení termínu splatnosti, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180221-095530, v ktorej

si dohodli nový termín konečnej splatnosti úveru na deň 05.04.2018, Dodatok k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 180221-095530, v ktorom si dohodli poplatok za predĺženie (t.j. za odloženie termínu konečnej splatnosti) vo výške 136,92 Eur.

22. Z prehľadu úhrad úverov a poplatkov za poskytnutie úverov/poplatkov za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok (predĺženie doby splatnosti úveru) odvolací súd zistil, že zmluva č. 1 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 256,15 Eur bola splatená dňa 09.05.2016, zmluva č. 2 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 717,78 Eur bola splatená dňa 24.05.2016, zmluva č. 3 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 922,86 Eur bola splatená dňa 23.6.2016, zmluva č. 4 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 914,02 Eur bola splatená dňa 14.07.2016, zmluva č. 5 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 919,76 Eur bola splatená dňa 05.09.2016, dodatok č. 1 zo dňa 15.08.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 132,65 Eur bol splatený dňa 19.08.2016, dodatok č. 2 zo dňa 24.08.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 142,63 Eur bol splatený dňa 24.08.2016, zmluva č. 6 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 919,76 Eur bola splatená vo výške 918,73 Eur dňa 02.11.2016, dodatok č. 1 zo dňa 05.10.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 123,-- Eur bol splatený dňa 07.10.2016, dodatok č. 2 zo dňa 14.10.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 133,-- Eur bol splatený dňa 17.10.2016 a dodatok č. 3 zo dňa 24.10.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 133,-- Eur bol splatený dňa 26.10.2016, zmluva č. 7 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 919,76 Eur bola splatená dňa 23.12.2016 v sume 927,78 Eur, dodatok č. 1 zo dňa 06.12.2016 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 132,65 Eur bol splatený dňa 09.12.2016, zmluva č. 8 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 913,39 Eur bola splatená dňa 21.02.2019, dodatok č. 1 zo dňa 15.02.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 112,69 Eur bol splatený dňa 15.02.2017, zmluva č. 9 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 913,39 Eur bola splatená dňa 15.03.2017, zmluva č. 10 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 811,90 Eur bola splatená dňa 07.04.2017, zmluva č. 11 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 811,90 Eur bola splatená dňa 10.04.2017, zmluva č. 12 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 913,39 Eur bola splatená dňa 14.06.2017, zmluva č. 13 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 913,39 Eur bola splatená dňa 29.06.2017, zmluva č. 14 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 913,39 Eur bola splatená dňa 31.07.2017, dodatok č. 1 zo dňa 28.07.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 102,71 Eur bol splatený dňa 28.07.2017, zmluva č. 15 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.014,88 Eur bola splatená dňa 19.10.2017, zmluva č. 16 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.116,36 Eur bola splatená dňa 19.12.2017, dodatok č. 1 zo dňa 13.11.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 125,54 Eur bol splatený dňa 13.11.2017, dodatok č. 2 zo dňa 18.11.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 125,54 Eur bol splatený dňa 18.11.2017, dodatok č. 3 zo dňa 27.11.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 125,54 Eur bol splatený dňa 27.11.2017, dodatok č. 4 zo dňa 01.12.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 162,13 Eur bol splatený dňa 01.12.2017, dodatok č. 5 zo dňa 12.12.2017 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 125,54 Eur bol splatený dňa 12.12.2017, zmluva č. 17 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.217,85 Eur bola splatená dňa 09.01.2018, zmluva č. 18 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.217,85 Eur bola splatená dňa 01.02.2018, zmluva č. 19 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.217,85 Eur bola splatená dňa 21.02.2018 a zmluva č. 20 v celkovej sume (úver a poplatok) vo výške 1.217,85 Eur - uzatvorená dohoda o splátkovom kalendári (splatené 100,-- Eur dňa 30.04.2018, splatené 100,-- Eur dňa 29.05.2018, splatené 100,-- Eur dňa 25.06.2018, splatené 100,-- Eur dňa 31.07.2018, splatené 200,-- Eur dňa 10.10.2018 a splatené 100,-- Eur dňa 06.12.2018, pričom posledný úver nie je v plnej výške doposiaľ zo strany žalobkyne uhradený. K danej zmluve bol uzatvorený aj dodatok č. 1 zo dňa 14.03.2018 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 150,24 Eur ktorý bol splatený dňa 14.03.2018, dodatok č. 2 zo dňa 27.03.2018 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 136,92 Eur bol splatený dňa 27.3.2018 a dodatok č. 3 zo dňa 29.03.2018 - predĺženie termínu splatnosti - poplatok vo výške 136,92 Eur bol splatený dňa 29.3.2018.

23. Odvolací súd ďalej zo spisu zistil, že žalobkyňa podaním zo dňa 07.11.2019 označeným ako „Pokus o mimosúdnu dohodu pred začatím súdneho konania“ vzhľadom na to, že žalovaný získal prospech plnením bez právneho dôvodu a z neplatného úkonu vyzvala na vrátenie peňažných prostriedkov v celkovej sume 1.903,78 Eur najneskôr do troch dní. Z mailovej odpovede žalovaného zo dňa 12.11.2019 na uvedené podanie žalobkyne vyplýva, že žalovaný „Pokus o mimosúdnu dohodu pred začatím konania“ prevzal dňa 11.11.2019.

24. Podľa § 1 ods. 3 písm. i) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 spotrebiteľským úverom nie sú úver bez úroku a bez ďalších poplatkov a úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), c), d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

29. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

30. Podľa § 2 písm. e) a f) zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 na účely tohto zákona sa rozumie

- e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg,
- f) trvanlivým médiom nástroj alebo technický prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovať jemu adresovanú informáciu spôsobom umožňujúcim použitie tejto informácie v budúcnosti na účely, ktoré plní táto informácia, a umožňujúcim nezmenené reprodukovanie uloženej informácie, najmä technický nosič informácií.

31. Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20, ak je zmluva na diaľku uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií uvedených v odsekoch 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, dodávateľ je povinný zaslať spotrebiteľovi tieto informácie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu bezprostredne po uzavretí zmluvy na diaľku.

32. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20 dodávateľ je povinný informovať spotrebiteľa o uzavretí zmluvy na diaľku bez zbytočného odkladu. Dodávateľ je povinný na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť mu ďalšie informácie o finančnej službe týkajúcej sa finančnej služby podľa osobitných predpisov v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu,

a to kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu. Spotrebiteľ má právo zmeniť používané prostriedky diaľkovej komunikácie; to neplatí, ak to nie je v súlade s uzavretou zmluvou na diaľku alebo ak to vylučuje povaha poskytovanej finančnej služby.

33. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv č. 7 až 20, ak tento zákon neustanovuje inak, na zmluvy na diaľku a na právne vzťahy, ktoré z nich vzniknú, sa vzťahujú osobitné predpisy.

34. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

35. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

39. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

41. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

42. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

43. V prejednávanej veci prvá inštancia dospela k správnej závere, že žalobkyňa mala pri uzatváraní zmlúv postaviť spotrebiteľa a že zmluvy, ktoré uzavrela so žalovaným spĺňajú kritériá vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie tiež správne posúdil zmluvy uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným ako zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka.

44. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa so žalovaným uzavrela zmluvy č. 1 až 20 a ani výška a dátum jednotlivých úhrad uskutočnených žalobkyňou v prospech žalovaného na základe uvedených zmlúv tak, ako to vyplýva z prehľadu úhrad úverov a poplatkov za poskytnutie úverov/poplatkov za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok predloženého žalovaným. Žalobkyňa predmetnú žalobu podala na súd dňa 10.12.2019. Vzhľadom na to, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol spotrebiteľský vzťah, pretože žalobkyňa pri uzatváraní zmlúv č. 1 až 20 vystupovala ako spotrebiteľ, súd prvej inštancie správne posudzoval premlčanie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Citované

ustanovenie Občianskeho zákonníka pre vydanie bezdôvodného obohatenia stanovuje subjektívnu premlčaciu dobu dvojročnú a objektívnu trojročnú premlčaciu dobu, resp. v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročnú premlčaciu dobu. Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený v ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku a konca. Ak skončí plynutie ktorejkoľvek z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na plynutie druhej premlčacej doby. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Žalobkyňa tvrdila, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvedela koncom roka 2018, kedy sa začala zaujímať o poplatky u žalovaného, pričom objektívne táto skutočnosť vyplýva z jej podania zo dňa 07.11.2019 označeného ako „Pokus o mimosúdnu dohodu pred začatím konania“. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby. Objektívna premlčacia doba v prípade bezdôvodného obohatenia začína plynúť okamihom získania bezdôvodného obohatenia. Objektívna premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť úhradami jednotlivých platieb. Vzhľadom na to, že žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že v danom prípade ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, trojročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v danom prípade začala plynúť úhradou jednotlivých platieb na základe uzavretých zmlúv, pričom platby na základe zmlúv č. 1 až 6 boli vykonané od 09.05.2016 do 26.10.2016, t.j. boli zaplatené viac, ako tri roky pred podaním žaloby na súd. To znamená, že platby na základe zmlúv č. 1 až 6 boli žalobkyňou vykonané do dňa 26.10.2016, pričom túto skutočnosť žalobkyňa žiadnym spôsobom nespochybnila a trojročná objektívna premlčacia doba v prípade týchto zmlúv uplynula dňom 26.10.2019. Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 10.12.2019, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby týkajúcej sa platieb na základe zmlúv č. 1 až 6. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie posúdil premlčanie nároku žalobkyne v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúceho zo zmlúv č. 1 až 6 v súlade so zákonom a dospel k správne záveru, že v danom prípade sú premlčané všetky platby uskutočnené na základe zmlúv č. 1 až 6.

45. Odvolací súd sa ďalej stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvy uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo potrebné aplikovať aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa náležitostí spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1 a 2 tohto zákona, ako aj ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie úrokovej sadzby, pričom následkom neuvedenia úrokovej sadzby v zmluve je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zo zmlúv uzavretých medzi žalobkyňou a žalovaným súd prvej inštancie správne zistil, že v týchto zmluvách absentuje údaj o úrokovej sadzbe, z ktorého dôvodu sa uvedené zmluvy považujú za bezúročné a bez poplatkov.

46. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dojednaním bezúročných spotrebiteľských zmlúv a dojednaním len poplatkov za poskytnutie pôžičiek ide o zhoršenie postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom podľa § 54 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že neuvedenie úrokovej sadzby v spotrebiteľských zmluvách neumožňovalo žalobkyňu ako spotrebiteľke porovnať a vyhodnotiť si výhodnosť spotrebiteľskej pôžičky prostredníctvom úroku v porovnaní s inými úvermi a pôžičkami, pričom dojednaný poplatok za poskytnutie pôžičiek slúži aj ako náhrada za absentujúcu úrokovú sadzbu. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že uvedené dojednania sú neplatné pre obchádzanie zákona.

47. Nakoľko plnenia zo zmlúv č. 7 až 20 vrátane poplatkov s nimi súvisiacimi žalobkyňa zaplatila a uvedené zmluvy boli posúdené ako bezúročné a bez poplatkov, odvolací súd dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Bezdôvodné obohatenie predstavovali uhradené poplatky za poskytnutie pôžičky a poplatky za predĺženie splatnosti, pričom výšku uvedenú v prehľade úhrad úverov a poplatkov za poskytnutie úverov/poplatkov za zmenu dohodnutých zmluvných podmienok žalobkyňa žiadnym spôsobom nespochybnila. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobe žalobkyne

o zaplataenie sumy 1.648,19 Eur vyhovel a v časti premlčaných poplatkov vo výške 264,04 Eur žalobu zamietol.

48. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

49. Podľa citovaného ustanovenia CSP oprávnenou stranou na podanie odvolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V danom prípade súd prvej inštancie druhou výrokovou vetou napadnutého rozsudku žalobu žalobkyne o zaplataenie sumy 264,04 Eur s príslušenstvom zamietol, to znamená, že v tejto časti bolo rozhodnutie vydané v prospech žalovaného. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalovaný nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti druhej výrokovej vete napadnutého rozsudku.

50. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a tretej výrokovej vete podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a že odvolanie žalovaného proti druhej výrokovej vete podľa § 386 písm. b) CSP odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

51. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal žalobkyne, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

52. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie ( § 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).